

[Aksel Larsen.]

medlemmer af rigsdagen — vi havde jo dengang både et folketing og et landsting — at have sådanne lønnede bierhverv. Det lovforslag kom jo aldrig til behandling, men der er anledning til at minde dels om lovforslaget og dels om den debat, vi havde ved den lejlighed, ikke i anledning af lovforslaget, for det blev aldrig sat på dagsordenen, men vi havde altså debatten ved to andre anledninger, henholdsvis den 23. marts og den 23. april 1934, og da var der en mulighed for, at man kunne have fået spørgsmålet om de lønnede bierhverv, som det offentlige livs mænd og kvinder har, belyst. Men vi fik det ikke; vi fik derimod vedtaget en beslutning om, at der skulle udarbejdes en fortegnelse over de lønnede bierhverv, eller hvad man nu vil kalde det, som rigsdagsmedlemmerne havde i kraft af, at de var rigsdagsmedlemmer, men beslutningen skulle kun forstås sådan, at det var de hverv, de blev indsat i som medlemmer af rigsdagen, derved at rigsdagen tildelte dem disse hverv.

Nu er det jo allerede problematisk, om alle de, der får sådanne hverv, også egner sig til dem. Det er ganske indlysende, sådan som staten efterhånden blander sig i det private erhvervsliv — og det gør den, det må den gøre, og det kan ikke nytte noget, at man fra venstres og de konservatives side kommer og vil opponere mod noget sådant, for det er også sket, medens de to partier dannede regering, det kan ikke undgås med den sammenblanding, der sker af offentlig og privat erhvervsvirksomhed, med de mange indgreb, der foretages fra statens side i erhvervslivet — så må staten også sikre sig et vist indseende. Man kan så tvistes om, hvorvidt det er heldigt, at det er medlemmer af folketinget, der får sådanne hverv. Det vil formentlig ikke være uheldigt, hvis det ikke kommer til at påvirke deres forhold til deres vælgere, og hvis de er sagkyndige nok til at arbejde på det pågældende område. Men det vil være uheldigt, hvis det bringer dem i en situation, så de kommer på afstand fra deres vælgeres interesser og synspunkter, og hvis de får tillidshvervet, om jeg så må sige, som en slags løn for lang og tro tjeneste uden egentlig at have den fornødne sagkundskab til at bestride arbejdet.

Jeg sagde før, at jeg for 25 år siden fremsatte et lovforslag, der skulle gøre en ende på dette. Jeg har haft lejlighed til at gruble over det i anledning af, at jeg skulle forberede mig til denne debat, og jeg må erkende i dag, at jeg ikke er sikker på nu, om lovforslaget var helt rigtigt udformet, for der kan måske tænkes tilfælde, hvor man ikke kan gå så rigoristisk til værks, som jeg foreslog dengang. Men så ved jeg i hvert fald noget, der kan gøres, nemlig at man sørger for, at offentligheden løbende er underrettet om, hvilke lønnede bierhverv folketingsmedlemmer, kommunalbestyrelsesmedlemmer, borgmestre og lignende har, og jeg tror, at en sådan fortegnelse burde ikke alene omfatte de lønnede bierhverv, de har formelt i kraft af, at de er medlemmer af sådanne forsamlinger, men også dem, de må formodes at have fået, fordi de er medlemmer af disse forsamlinger. Jeg skal ikke her nævne eksempler, det gjorde jeg tilstrækkeligt i 1934, hvor jeg var nødt til det for at begrunde mit lovforslag, men vi kender jo alle sammen eksempler, som siger os, at der sker tildeling af højt lønnede hverv inden for bestyrelser og direktioner til folketingsmedlemmer og andre, tildelinger, som absolut ikke er så heldige for det politiske livs renhed, og som hellere burde være undgået. Det burde i hvert fald være sådan, når vælgerne skal tage stilling til, hvem de vil stemme på, at de så også ved, hvilke økonomiske interesser den pågældende kan tænkes at være under indflydelse af eller være afhængig af.

Fordi jeg har den mening, og fordi jeg synes, at hvis noget sådant bliver vedtaget, får vi i hvert fald en foreløbig, fornuftig afslutning på denne debat, i stedet for at den skulle slutte med ordføreren for forespørgernes bemærkning om, at nu har man jo hørt ministerens redegørelse, og så får vi se — altså: fordi jeg synes, at herved vil vi få en fornuftig afslutning på denne debat, vil jeg anbefale, at man vedtager den af det ærede medlem hr. Alfred Jensen foreslåede dagsorden.

Boligministeren (Bundvad): Jeg tror, at denne debat har vist, at der er en forskel i grundopfattelsen af det sociale byggeris nytte mellem forespørgerne på den ene side og andre på den anden side. Det spørgsmål